

Arrest

nr. 316 483 van 14 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DE MEYER
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 maart 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat L. DE MEYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 25 juli 2023 en verzoeken beiden diezelfde dag om internationale bescherming. Op 14 maart 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoekster als verzoeker, tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Gijlan en bent u Kosovaars staatsburger. Sinds juli 2019 heeft u een relatie met B...a L. Jullie families ontdekten dat jullie verre verwanten van elkaar waren, waardoor jullie volgens de kanun niet met elkaar konden trouwen en haar familie tegen jullie relatie was. B...a en u gingen samenwonen bij uw familie. Ongeveer een maand later belde de familie van B...a naar uw vader om te zeggen dat u hun dochter terug naar hen moest sturen en dat hij anders met hen te maken zou hebben. Uw vader zei dat u haar moest terugsturen maar u zei dat u dat niet zou doen omdat u van haar houdt. In dezelfde periode belde haar broer B...m ook een keer naar u en haar vader belde twee keer naar u om te zeggen dat u B...a moest terugsturen naar hen en dat jullie niet samen konden zijn. Op 24 maart 2021 trouwden jullie, waarna u en B...a apart van uw familie gingen wonen. U werkte in hotel K., terwijl B...a in een boetiek werkte. Toen u op 5 januari 2021 aan het werken was, kwam er een onbekende persoon, genaamd F., naar uw werk. Hij zei tegen u dat B...a moest terugkomen naar haar familie en hij bedreigde u ook, waardoor u naar de politie gestapt bent. De politie vroeg u wat u wilde dat ze deden en of u wilde dat ze haar familie zouden oppakken voor een verhoor maar u wou dat niet omdat u bang was dat het nog erger zou worden. Na dit incident heeft u geen problemen meer gehad met uw schoonfamilie. Ze stuurden wel 2 of 3 keer onbekende mensen naar het werk van B...a, waarvan de laatste keer ongeveer 3 of 4 maanden voor jullie vertrek. Ze hebben haar ook heel veel opgebeld. In juli 2023 besloten jullie uiteindelijk Kosovo te verlaten omdat B...a de laatste tijd heel gestresseerd was. Jullie verlieten Kosovo op 21 juli 2023 en kwamen aan in België op 25 juli 2023, waar u dezelfde dag om internationale bescherming verzocht. Bij terugkeer vreest u dat uw problemen met een moord zullen eindigen. Ter staving van uw identiteit legde u uw rijbewijs en uw identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreiging die u in januari 2021 zou hebben ontvangen van uw schoonfamilie naar aanleiding van uw relatie met B...a. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op het werk – u werkte in het hotel/restaurant K. – bezocht werd door een van de neven van de familie, genaamd F. L. (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 3). Uit jullie huwelijksakte blijkt dat L. de familienaam van uw echtgenote is. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u deze F. niet kende en dat u behalve zijn (voor)naam niets over hem weet. Uw echtgenote zou u ook verteld hebben dat er niemand genaamd F. in haar familie is (CGVS, p. 6-7). U kende dus ook zijn familienaam niet, hoewel u deze op de Dienst Vreemdelingenzaken nog wel vermeldde (CGVS, p. 9; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken over (de familieband met) F. verklaarde u dat u dacht dat hij deel van de familie van uw vrouw was maar dat uw vrouw tegen u had gezegd dat ze niemand met die naam kende. Deze uitleg raakt kant noch wal. Dit gesprek met uw vrouw over F. heeft u immers gevoerd de dag nadat u door F. bedreigd werd (CGVS, p. 12). Daardoor kon verwacht worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds vermeld zou hebben dat jullie deze persoon niet kenden. Gelet op voorgaande tegenstrijdigheden kan er geen geloof gehecht worden aan deze bedreiging die u op uw werk ontvangen zou hebben. Doordat er geen geloof gehecht kan worden aan deze bedreiging kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bezoek aan de politie. De enige melding die u bij de politie maakte ging immers over F. (CGVS, p. 11).

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u wat betreft de interpersoonlijke problemen met uw schoonfamilie in Kosovo geen of onvoldoende beroep kon doen of in geval van terugkeer zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook

redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Aan uw verklaringen dat u naar de politie stapte omwille van een bezoek van ene F. aan uw werk kan, zoals aangehaald, immers geen geloof gehecht worden. Met betrekking tot de telefonische bedreigingen die u zou hebben ontvangen van de vader en de broer van B...a diende u geen aangifte in bij de politie (CGVS, p. 8-9). De enige keer dat u naar de politie stapte, was immers na het ongenode bezoek van F. aan uw werk (CGVS, p. 11). Uw motivatie om geen beroep op de politie te doen, met name dat u niet wilde dat de politie naar haar familie zou gaan en hen zou aanhouden omdat de situatie dan zou verergeren en escaleren en omdat u hoopte [buiten de politie om] tot een oplossing te komen (CGVS, p. 6-7; p. 9-10), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U stelde ook nog dat de politie [naar aanleiding van een aangifte] haar werk kan doen en dat uw schoonfamilie voor een bedreiging misschien een jaar gevangenisstraf zou krijgen maar u vroeg zich af waar u na een jaar naartoe kon gaan. Als ze aangehouden worden, zou u immers vermoord worden. De politie kan u niet 24 uur per dag kunnen beschermen (CGVS, p. 11-12). Dit zijn echter beweringen die het niveau van de loutere hypothese niet overstijgen. Bovendien blijkt hieruit dat de autoriteiten naar aanleiding van een klacht zouden reageren. Dat de politie u niet de klok rond kan bewaken, betekent ook niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanneming van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen

ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Betreffende uw bewering dat ook uw familie problemen had met jullie relatie, kan er nog opgemerkt worden dat deze beweerde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van vervolging of ernstige schade. Immers, jullie woonden van juli 2019 tot februari 2021 in bij uw familie en u onderhoudt vanuit België contact met het thuisfront, zelfs al heeft u minder contact met uw vader (CGVS, p. 3-4). Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer alsnog zwaarwichtige problemen met uw familie zou kennen, u naar aanleiding hiervan geen beroep zou kunnen doen op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals deze uit uw identiteitsdocumenten blijken, wordt niet getwijfeld. Aan uw huwelijk met B...a, zoals blijkt uit de huwelijksakte die zij neerlegde, wordt ook niet getwijfeld.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ook inzake het asielverzoek van uw echtgenote werd een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Gackë, Ferizaj, en bent u Kosovaars staatsburger. Sinds juli 2019 heeft u een relatie met G. R. Jullie families ontdekten dat jullie verre verwanten van elkaar waren, waardoor jullie niet met elkaar mochten trouwen. Op 7 juli 2019 verhuisde u desondanks naar Gjiat, waar u bij G. en zijn familie introk. Op 24 maart 2021 trouwden jullie en gingen jullie apart van zijn familie wonen. U was ondertussen in een boetiek beginnen werken, terwijl G. in een hotel werkte. Uw familie stuurde drie of vier keer onbekende mensen naar uw werk die u vertelden dat u een schande voor uw familie was en dat u hun dochter niet meer bent. Uw familie stuurde ook iemand genaamd F. naar het werk van G., die hem bedreigde en zei dat u terug naar huis moest komen. Daarnaast haalde u voor u persoonlijk ook een bijkomend incident aan dat in april 2023 plaatsvond en waardoor u heel gestresseerd was. Om een beetje van alles te kunnen ontsnappen en tot rust te komen zei u tegen G. dat u graag op bezoek wou gaan bij een vriendin in Zwitserland, waar u in juni 2023 naartoe ging en zoon 10 dagen verbleef. Bij uw terugkeer in Kosovo was de situatie echter niet verbeterd. U zei tegen G. dat u niet in Kosovo kon blijven wonen, waarna jullie in contact kwamen met iemand die jullie reis regelde. Jullie verlieten Kosovo op 21 juli 2024 en kwamen op 25 juli 2024 aan in België, waar jullie dezelfde dag nog om internationale bescherming verzochten. Bij terugkeer vreest u dezelfde problemen mee te maken als vroeger. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u uw identiteitskaart en uw huwelijksakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Hoewel u zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal aangaf dat u psychologisch getraumatiseerd en gestresseerd bent en dat u medicijnen neemt in verband met een infectie die u heeft opgelopen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; CGVS, p. 2, p. 6), erkende u dat er volgens u geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst BPN DVZ, vraag 1). U gaf uitdrukkelijk aan dat de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud met niets moest rekening houden (CGVS, p. 2). Uit het persoonlijk onderhoud bleek bovendien nergens dat u niet in staat geweest zou zijn om de vragen logisch en coherent te beantwoorden. U begreep de inhoud van de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst sloop er een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen over uw problemen met uw familie omwille van uw relatie met G. en deze van uw echtgenoot. Zo verklaarde u dat uw familie af en toe mensen naar uw werk stuurde, die tegen u zeiden dat uw vader zei dat u zijn dochter niet meer bent en dat u een schande voor uw familie was geworden. U schat dat die mensen misschien vier keer zijn langsgesproken (CGVS, p. 6). U verklaarde ook dat uw familie zelf geen contact opnam met u en u enkel boodschappen stuurde via de mensen die ze naar uw winkel stuurden (CGVS, p. 7, p. 10). Uw echtgenoot verklaarde echter dat uw familie u verschillende keren opbelde om te zeggen dat u terug naar huis moest komen en dat u heel veel keer werd opgebeld (CGVS G., p. 6-7).

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreiging die G. zou hebben ontvangen van uw familie in verband met jullie relatie. Zo verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op het werk 4 hij werkte in het hotel K. 4 bezocht werd door een van de neven van de familie, genaamd F. L. (CGVS-vragenlijst G., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS G., p. 3). Uw meisjesnaam is L. (zie huwelijksakte). Op het Commissariaat-generaal verklaarde hij echter dat hij deze F. niet kende en dat hij behalve zijn (voor)naam niets over hem wist. U heeft hem ook verteld dat er niemand genaamd F. in uw familie is (CGVS G., p. 6-7; CGVS, p. 7). G. kende dus ook de familienaam van deze persoon niet, hoewel hij deze op de Dienst Vreemdelingenzaken nog wel vermeldde (CGVS G., p. 9; CGVS-vragenlijst G., ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken over (de familieband met) F. verklaarde hij dat hij dacht dat hij deel van uw familie was maar dat u tegen hem had gezegd dat u niemand met die naam kende. Deze uitleg raakt kant noch wal. Dit gesprek met u over F. had hij naar eigen zeggen immers gevoerd de dag nadat hij door F. bedreigd werd (CGVS G., p. 12). Daardoor kon verwacht worden dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds vermeld zou hebben dat jullie deze persoon niet kenden. Gelet op voorgaande tegenstrijdigheden kan er geen geloof gehecht worden aan deze bedreiging die uw echtgenoot op zijn werk ontvangen zou hebben. Doordat er hieraan geen geloof gehecht kan worden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan het door hem beweerde bezoek aan de politie. De enige melding die hij bij de politie maakte ging immers over F. (CGVS G., p. 11). Volgens u was G. overigens nooit naar de politie gegaan (CGVS, p. 7).

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u wat betreft uw problemen in Kosovo geen of onvoldoende beroep kon doen of in geval van terugkeer zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U ging immers nooit naar de politie omdat het enkel bij woorden bleef en uw familie nooit iets fysieks gedaan heeft noch schade heeft toegebracht (CGVS, p. 7). U erkende echter ook dat u bij zwaarwichtige problemen met jullie families beroep zou kunnen doen op de politie (CGVS, p. 10).

Ook voor uw persoonlijke problemen in april 2023 ging u nooit naar de politie omdat u niet wilde dat uw echtgenoot daar iets over zou vernemen: u was bang dat hij misschien erg slecht zou reageren door de betrokkenen te vermoorden (CGVS, p. 9). Dit is geen afdoende verklaring om niet naar de politie te gaan. Niet alleen is uw verklaring dat u de reactie van uw echtgenoot vreesde louter hypothetisch van aard, maar ook bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Betreffende uw opmerking dat u door deze gebeurtenis nergens in Kosovo kon wonen, omdat, als u op straat onbekenden zag, de hele gebeurtenis terug bij u opkwam en dat u dus vreesde dat het opnieuw zou kunnen gebeuren (CGVS, p. 6, p. 9), blijkt uit niets dat, indien uw hypothetische vrees bewaarheid zou worden en u opnieuw met onbekenden problemen zou hebben, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Uw echtgenoot stelde ook nog dat de politie [naar aanleiding van een aangifte] haar werk kan doen en dat uw familie voor een bedreiging misschien een jaar gevangenisstraf zou krijgen maar hij vroeg zich af waar hij na een jaar naartoe kon gaan. Als ze aangehouden worden, zou hij immers vermoord worden. De politie kan hem niet 24 uur per dag beschermen (CGVS G., p. 11-12). Dit zijn echter beweringen die het niveau van de loutere hypothese niet overstijgen. Bovendien blijkt hieruit dat de autoriteiten naar aanleiding van een klacht zouden reageren. Dat de politie jullie niet de klok rond kan bewaken, betekent ook niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die jullie belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat uit de beschikbare informatie (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policingstrategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Betreffende uw bewering dat ook uw schoonfamilie problemen had met jullie relatie, kan er nog opgemerkt worden dat deze beweerde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van vervolging of ernstige schade. Immers, jullie woonden van juli 2019 tot februari 2021 in bij uw schoonfamilie, uw echtgenoot onderhoudt vanuit België contact met zijn familie, zelfs al heeft hij minder contact met zijn vader (CGVS G., p. 3-4), en behalve beledigingen door uw schoonfamilie vermeldde u geen problemen met hen. U had de laatste maanden voor uw vertrek uit Kosovo overigens geen contact meer met hen (CGVS, p. 10). Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer alsnog zwaarwichtige problemen met uw schoonfamilie zou kennen, u naar aanleiding hiervan geen beroep zou kunnen doen op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden, hetgeen u ook erkende (CGVS, p. 10).

Betreffende uw (psycho-)medische problemen kan tot slot nog opgemerkt worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Hieraan kan toegevoegd worden dat u in Kosovo voor uw medische problemen terecht kon bij de beschikbare gezondheidsdiensten (CGVS, p. 8-9; CGVS G., p. 5).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals deze uit uw identiteitsdocumenten blijken, wordt niet getwijfeld. Aan uw huwelijk met G., zoals blijkt uit uw huwelijksakte, wordt ook niet getwijfeld.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, 8 2 van de Vreemdelingenwet.

Ook inzake het asielverzoek van uw echtgenoot werd een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, 8 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren verzoekers een manifeste beoordelingsfout aan en beroepen zij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van "de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaalde de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting".

Vooreerst hekelen verzoekers het gestelde in de bestreden beslissingen dat zij bij een terugkeer naar Kosovo beroep kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten wanneer zij in hun land van herkomst opnieuw door verzoeksters familie zouden worden vervolgd. Zij betogen dat de verwerende partij in de bestreden beslissingen verwijst naar de COI Focus, "Kosovo Algemene Situatie" van 5 december 2023, doch geenszins rekening heeft gehouden met alle vaststellingen in dit rapport, met name dat corruptie in Kosovo alomtegenwoordig is, dat magistraten en rechtbanken er momenteel niet in slagen om corruptie op hoog niveau aan te pakken en dat bronnen blijven gewag maken van politieke invloed op het gerecht.

Verzoekers vervolgen dat ook uit het rapport “Kosovo Country Report on Human Rights Practices for 2023” van het “Bureau of Democracy, Human Rights and Labor” van het “U.S. Department of State”, waaruit zij de volgens hen relevante passages citeren, blijkt dat er in Kosovo sprake is van corruptie, straffeloosheid, gebrek aan consistentie binnen de overheid, etc. Verzoekers besluiten dat er onvoldoende voorafgaand onderzoek werd verricht en dat zij geenszins de bescherming zouden kunnen inroepen van de Kosovaarse autoriteiten wanneer zij bij terugkeer opnieuw zouden worden vervolgd.

Daarnaast opperen verzoekers, onder verwijzing naar het “Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees” van het UNHCR, dat er bij de beoordeling van het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een verzoeker om internationale bescherming dient rekening te worden gehouden met het subjectief element enerzijds en de familiale, etnische, sociale en persoonlijke achtergrond van de verzoeker om internationale bescherming anderzijds. Zij menen dat de verwerende partij geen rekening hield met het subjectief element (zijnde dat zij in Kosovo reeds het slachtoffer werden van bedreigingen) en hun familiale, etnische, sociale en persoonlijke achtergrond (zijnde het gegeven dat zij in hun land van herkomst worden vervolgd omwille van hun relatie omdat zij familie van elkaar zouden zijn en dit volgens de kanun niet mag).

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissingen te hervormen en hen te erkennen als vluchteling, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekers geven geenszins aan op welk beginsel zij doelen waar zij zich, benevens op de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, beroepen op “de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur”. Ook preciseren zij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de

bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden als volgt overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Hoewel u zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal aangaf dat u psychologisch getraumatiseerd en gestresseerd bent en dat u medicijnen neemt in verband met een infectie die u heeft opgelopen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; CGVS, p. 2, p. 6), erkende u dat er volgens u geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst BPN DVZ, vraag 1). U gaf uitdrukkelijk aan dat de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud met niets moest rekening houden (CGVS, p. 2). Uit het persoonlijk onderhoud bleek bovendien nergens dat u niet in staat geweest zou zijn om de vragen logisch en coherent te beantwoorden. U begreep de inhoud van de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Tevens vechten of betwisten verzoekers de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, in het geheel niet aan waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 14 maart 2024 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone*

verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.6. Verzoekers betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekers opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024).

2.3.7. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. In de bestreden beslissingen wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoekers geen dergelijke elementen bijbrengen.

2.3.8. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Kosovo, omwille van hun relatie vervolgd te worden door de familie van verzoekster. Tevens maken zij melding van problemen omwille van hun relatie met de familie van verzoeker en (mentale) gezondheidsproblemen in hoofde van verzoekster.

Blijkens de bestreden beslissingen kan er vooreerst (i) geen geloof gehecht worden aan de bedreiging die verzoeker in januari 2021 zou hebben ontvangen van zijn schoonfamilie naar aanleiding van zijn relatie met verzoekster, gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen hieromtrent bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal. Verder (ii) wijst de commissaris-generaal op een tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekers over hun problemen met de familie van verzoekster omwille van hun relatie. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat, zelfs indien geloof wordt gehecht aan verzoekers' verklaringen, zij niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op bescherming voorzien in Kosovo. Tevens (iv) zijn de beweeerde problemen met de familie van verzoeker omwille van verzoekers' relatie onvoldoende zwaarwichtig en maken zij ook in dit verband niet aannemelijk dat zij geen beroep kunnen doen op bescherming voorzien in Kosovo. Voorts (v) wordt opgemerkt dat verzoeksters (psycho-)medische problemen geen verband houden met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Tot slot (vi) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijven. Zij komen in het voorliggende verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook geenszins vermogen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen aan het wankelen te brengen.

2.3.9. In hoofddorde vreezen verzoekers vervolging vanwege de familie van verzoekster, omwille van hun relatie.

2.3.9.1. De Raad stelt vast dat volgende vaststellingen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid, of minstens aan de ernst, van deze problemen.

Ten eerste wordt in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, terecht het volgende gesteld:

“Vooreerst sloop er een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen over uw problemen met uw familie omwille van uw relatie met G. en deze van uw echtgenoot, Zo verklaarde u dat uw familie af en toe mensen naar uw werk stuurde, die tegen u zeiden dat uw vader zei dat u zijn dochter niet meer bent en dat u een schande voor uw familie was geworden. U schat dat die mensen misschien vier keer zijn langsgesproken (CGVS, p. 6). U verklaarde ook dat uw familie zelf geen contact opnam met u en u enkel boodschappen stuurde via de mensen die ze naar uw winkel stuurden (CGVS, p. 7, p. 10). Uw echtgenoot verklaarde echter dat uw familie u verschillende keren opbelde om te zeggen dat u terug naar huis moest komen en dat u heel veel keer werd opgebeld (CGVS G., p. 6-7).”

Ten tweede oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker – en op gelijkaardige wijze in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster – terdege als volgt:

“Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de bedreiging die u in januari 2021 zou hebben ontvangen van uw schoonfamilie naar aanleiding van uw relatie met B...a Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op het werk – u werkte in het hotel/restaurant K. – bezocht werd door een van de neven van de familie, genaamd F. L. (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 3). Uit jullie huwelijksakte blijkt dat L. de familienaam van uw echtgenote is. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u deze F. niet kende en dat u behalve zijn (voor)naam niets over hem weet. Uw echtgenote zou u ook verteld hebben dat er niemand genaamd F. in haar familie is (CGVS, p. 6-7). U kende dus ook zijn familienaam niet, hoewel u deze op de Dienst Vreemdelingenzaken nog wel vermeldde (CGVS, p. 9; CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken over (de familieband met) F. verklaarde u dat u dacht dat hij deel van de familie van uw vrouw was maar dat uw vrouw tegen u had gezegd dat ze niemand met die naam kende. Deze uitleg raakt kant noch wal. Dit gesprek met uw vrouw over F. heeft u immers gevoerd de dag nadat u door F. bedreigd werd (CGVS, p. 12). Daardoor kon verwacht worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds vermeld zou hebben dat jullie deze persoon niet kenden. Gelet op voorgaande tegenstrijdigheden kan er geen geloof gehecht worden aan deze bedreiging die u op uw werk ontvangen zou hebben. [...]”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.9.2. Los van de geloofwaardigheid van de beweerde vervolgingsfeiten beklemtoont de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief*

internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, Secretary of State for the Home Department/OA, C-255/19, punt 44).

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen en waarnaar de *weblink* wordt opgenomen, te weten de COI Focus “Kosovo Algemene Situatie” van 5 december 2023, blijkt het volgende:

“(…) dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policingstrategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanname van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.”

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Kosovaarse autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekers zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verzoekers slagen er in hun verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande. De door hen aangehaalde informatie is dezelfde of ligt in lijn met de voormelde COI Focus van 5 december 2023, waarop voormelde analyse is gebaseerd en waarin niet betwist wordt dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch niet wordt gesproken van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming en het gerecht.

De voorgaande conclusie, dat de Kosovaarse autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen, zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, treffen, vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Kosovo opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van

de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad besluit dat de (uitvoering van de) maatregelen die in Kosovo werden/worden genomen op vlak van bescherming en corruptie niet perfect zijn, maar ook niet louter theoretisch. Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Kosovaarse overheden wenden om bescherming te vragen. Verzoekers blijven hier evenwel in gebreke.

Wat betreft verzoekers bewering dat hij naar de politie stapte nadat hij door F. bedreigd werd op zijn werk, oordeelt de Raad dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Deze bewering valt immers niet te rijmen met de bewering van verzoekster dat verzoeker nooit naar de politie stapte (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 10). Bovendien betreft dit slechts een blote bewering die verzoeker geenszins kan staven.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband verder terecht als volgt gesteld:

“Met betrekking tot de telefonische bedreigingen die u zou hebben ontvangen van de vader en de broer van B...a diende u geen aangifte in bij de politie (CGVS, p. 8-9). De enige keer dat u naar de politie stapte, was immers na het ongenode bezoek van F. aan uw werk (CGVS, p. 11). Uw motivatie om geen beroep op de politie te doen, met name dat u niet wilde dat de politie naar haar familie zou gaan en hen zou aanhouden omdat de situatie dan zou verergeren en escaleren en omdat u hoopte [buiten de politie om] tot een oplossing te komen (CGVS, p. 6-7; p. 9-10), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, oordeelt de commissaris-generaal te dezen nog terdege het volgende:

“U ging immers nooit naar de politie omdat het enkel bij woorden bleef en uw familie nooit iets fysieks gedaan heeft noch schade heeft toegebracht (CGVS, p. 7). U erkende echter ook dat u bij zwaarwichtige problemen met jullie families beroep zou kunnen doen op de politie (CGVS, p. 10).

Ook voor uw persoonlijke problemen in april 2023 ging u nooit naar de politie omdat u niet wilde dat uw echtgenoot daar iets over zou vernemen: u was bang dat hij misschien erg slecht zou reageren door de betrokkenen te vermoorden (CGVS, p. 9). Dit is geen afdoende verklaring om niet naar de politie te gaan. Niet alleen is uw verklaring dat u de reactie van uw echtgenoot vreesde louter hypothetisch van aard, maar ook bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Betreffende uw opmerking dat u door deze gebeurtenis nergens in Kosovo kon wonen, omdat, als u op straat onbekenden zag, de hele gebeurtenis terug bij u opkwam en dat u dus vreesde dat het opnieuw zou kunnen gebeuren (CGVS, p. 6, p. 9), blijkt uit niets dat, indien uw hypothetische vrees bewaarheid zou

worden en u opnieuw met onbekenden problemen zou hebben, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden.”

In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker – en op gelijkaardige wijze in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster – oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden in deze nog het volgende:

“U stelde ook nog dat de politie [naar aanleiding van een aangifte] haar werk kan doen en dat uw schoonfamilie voor een bedreiging misschien een jaar gevangenisstraf zou krijgen maar u vroeg zich af waar u na een jaar naartoe kon gaan. Als ze aangehouden worden, zou u immers vermoord worden. De politie kan u niet 24 uur per dag kunnen beschermen (CGVS, p. 11-12). Dit zijn echter beweringen die het niveau van de loutere hypothese niet overstijgen. Bovendien blijkt hieruit dat de autoriteiten naar aanleiding van een klacht zouden reageren. Dat de politie u niet de klok rond kan bewaken, betekent ook niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.”

Verzoekers laten ook deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Uit niets blijkt derhalve en verzoekers maken niet *in concreto* aannemelijk dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen met betrekking tot de verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek, daargelaten de geloofwaardigheid, minstens ernst van die verklaarde problemen, aan nationale bescherming ontbreekt.

2.3.10. Verder maken verzoekers ook melding van problemen met de familie van verzoeker omwille van hun relatie. De Raad stelt vooreerst vast dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van vervolging of ernstige schade. Dit gelet op het feit dat verzoekers van juli 2019 tot februari 2021 inwoonden bij de familie van verzoeker, het feit dat verzoeker – hoewel hij minder contact heeft met zijn vader – vanuit België contact met zijn familie onderhoudt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 3-4) en het feit dat verzoekster – behalve beledigingen van deze familie aan haar adres – geen problemen met hen vermeldde en zij de laatste maanden voor hun vertrek uit Kosovo geen contact meer met hen had (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 10). Bovendien blijkt uit niets dat, indien verzoekers bij terugkeer alsnog zwaarwichtige problemen met de familie van verzoeker zouden kennen, zij naar aanleiding hiervan geen beroep zouden kunnen doen op de hierboven vermelde beschermingsmogelijkheden, hetgeen verzoekster overigens ook uitdrukkelijk als dusdanig erkende (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 10).

2.3.11. Daarnaast halen verzoekers (psycho-)medische problemen aan in hoofde van verzoekster. De Raad oordeelt dat dergelijke (psycho-)medische problemen geen verband houden met de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Hieraan kan toegevoegd worden dat verzoekster in Kosovo voor haar medische problemen terecht kon bij de beschikbare gezondheidsdiensten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8-9 en notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 5).

2.3.12. Gelet op het voorgaande is – in weerwil tot wat verzoekers in het verzoekschrift voorhouden – rekening gehouden met verzoekers’ verklaringen inzake hun relatie en de vermeende problemen die zij omwille hiervan zouden gekend hebben. Mede gelet op deze verklaringen oordeelt de Raad namelijk dat aan verzoekers de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Verder merkt de Raad op dat verzoekers op generlei wijze duiden met welke elementen van hun familiale, etnische, sociale of persoonlijke achtergrond de verwerende partij geen rekening hield en op welke wijze deze elementen (mogelijks) een invloed hadden kunnen hebben op de (voormelde) beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. De Raad ziet zelf ook niet in met welk van deze elementen er geen rekening werd gehouden.

2.3.13. De door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan al het voorgaande.

2.3.14. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

2.3.15. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.16. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers' relaas niet als basis dienen voor een toekenning aan verzoekers van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.18. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.19. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen manifeste beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.20. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.21. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS